

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

- บทบาทหนังสือพิมพ์กับการรายงานข่าวเด็ก
- หนังสือพิมพ์ในฐานะ Gatekeeper ในการรายงานข่าวเด็ก
- แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าวเด็ก

บทบาทหนังสือพิมพ์กับการรายงานข่าวเด็ก

ในสังคมข่าวสารปัจจุบัน หนังสือพิมพ์จัดว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก แม้เมื่อเปรียบเทียบกับหนังสือพิมพ์กับสื่อมวลชนประเภทอื่น เช่น โทรทัศน์ วิทยุ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถรายงานเหตุการณ์ได้รวดเร็วกว่า แต่บทบาทหนังสือพิมพ์ก็ยังนับว่ามีคามจำเป็นต่อมนุษย์อยู่ เพราะเป็นสื่อที่คงทนถาวรสามารถใช้เป็นเอกสารอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

หน้าที่ที่สำคัญของหนังสือพิมพ์คือ ต้องทำหน้าที่สนองตอบความต้องการด้านข่าวสารของสังคม โดย Charles R. Wright กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ไว้ว่า หนังสือพิมพ์ควรจะเป็นผู้พิทักษ์ ดูแล ระวังระวัง ผลประโยชน์ของสังคม โดยการรวบรวม ถ่ายทอด รายงานข่าวสารข้อมูล ข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนได้ทราบอย่างรวดเร็ว หนังสือพิมพ์จึงเปรียบเสมือนสุนัขเฝ้าบ้าน (watch dog) ที่จะต้องเฝ้าคอยระมัดระวังภัยให้กับสังคม และกระตุ้นเตือนให้ทุกส่วนของสังคมได้รับรู้ถึงความผิดปกติ หรือภัยพิบัติที่กำลังจะเกิดขึ้นในสังคม

ในกรณีของปัญหาเด็กก็เช่นเดียวกัน หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ที่จะรายงานถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายงานจากหน่วยงานเอกชนทำงานด้านเด็กหลาย

หน่วยงานรายงานตรงกันว่า ปัจจุบันผู้ใหญ่ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กเป็นตัวการสำคัญที่ทำร้ายเด็กมากขึ้น ซึ่งจากการศึกษาของจ่านรรจ์ เขตบรรพต เรื่อง “การวิเคราะห์บทบาทของหนังสือพิมพ์ในการเสนอเนื้อหาด้านสิทธิเด็กและการสำรวจความคิดเห็นของหน่วยงานพัฒนาเด็กที่มีต่อการเสนอเนื้อหาด้านสิทธิเด็กในหนังสือพิมพ์” นั้น หน่วยงานพัฒนาเด็กส่วนใหญ่เห็นว่า หนังสือพิมพ์ยังแสดงบทบาทไม่เพียงพอในการเผยแพร่เนื้อหาด้านสิทธิเด็ก

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.) ระบุว่า จากการรวบรวมสถิติคดีข่มขืนที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ ระหว่างปี 2535-2537 มีจำนวน 61 คดีและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นทุกปี แต่การก่อคดีอาญาที่มีการบันทึกไว้ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ปรากฏว่า เด็กและเยาวชนตกเป็นผู้ต้องหาคดีอาญาและข่มขืนกระทำชำเรา มี 399 คดี คดียาเสพติด และสารระเหย จำนวน 1,860 ราย ส่วนกรณีอุบัติเหตุทางรถที่ส่งผลกระทบต่อรถนักเรียน รวบรวมโดยสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอขอมาตรการป้องกันอุบัติเหตุต่อรถรับส่งนักเรียน พบว่า มีอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับรถนักเรียน ตั้งแต่เดือน ม.ค.พ.ศ.2539-เดือน มี.ค.พ.ศ.2540 มีจำนวน 59 คดี และที่ปรากฏเป็นข่าวในสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์มีจำนวน 8 คดี เท่านั้น

ข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวที่เกี่ยวกับเด็กในบางประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับเด็ก ในขณะที่ปัญหาที่เกิดขึ้นเด็กนั้นมีอยู่มากมายและนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น

หนังสือพิมพ์ในฐานะ Gatekeeper ในการรายงานข่าวเด็ก

ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีจำนวนมากมายในแต่ละวันทั้งข่าวการเมือง เศรษฐกิจ อาชญากรรม เป็นต้น ในขณะที่ข่าวเกี่ยวกับเด็กก็เกิดขึ้นมากมายเช่นกัน ได้แก่ ข่าวอุบัติเหตุรถบัสชนรถโรงเรียนอนุบาล ข่าวพ่อเลี้ยงข่มขืนลูกเลี้ยง ข่าวตำรวจบุกทลายช่องช่วยเด็กที่ถูกล่อลวงมาบังคับขายบริการ เป็นต้น แต่เนื่องจากหนังสือพิมพ์มีข้อจำกัดด้านเนื้อหาที่การนำเสนอข่าวหน้าหนึ่ง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้หนังสือพิมพ์ต้องคัดเลือกหรือกลั่นกรองข่าวหรือประเด็นปัญหา

ของเด็กที่จะนำเสนอในแต่ละวัน หน้าที่ตั้งกล่าวนี้ของหนังสือพิมพ์คือการแสดงบทบาทประตู (gate) ที่ต้องทำหน้าที่เปิดปิดหรือกั้นกรองให้ข่าวสารนั้นผ่านหรือไม่ผ่านออกไปภายนอก โดยมีบุคคลหรือคณะบุคคลทำหน้าที่นี้เป็นนายทวารข่าวสารหรือผู้เฝ้าประตู (Gatekeeper) กั้นกรองข่าวสารนั้น

เคิร์ท ลูวิน (Kurt Lewin : 1947) เป็นบุคคลแรกที่นำคำว่า “Gatekeeper” หรือนายประตูข่าวสารมาใช้ในสาขาสื่อสารมวลชน โดยให้ข้อสังเกตว่า ข่าวสารต่างๆจะต้องไหลผ่านช่องทางหลากหลาย อันประกอบไปด้วยประตูมากมาย ที่ทำหน้าที่กักหรือปล่อยข่าวสารนั้นๆตามหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หรือตามการวินิจฉัยของนายประตูข่าวสาร ซึ่งเป็นผู้กรองข่าวสารนั้นว่าจะยอมให้ข่าวสารนั้นๆไหลผ่านไปได้หรือไม่ บุคคลหรือคณะบุคคลที่ทำหน้าที่นายประตูข่าวสารของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับได้แก่ กองบรรณาธิการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้สื่อข่าว ริไรท์เตอร์ หัวหน้าข่าวประจำวัน ในแต่ละสำนักพิมพ์ เป็นต้น โดยพิจารณาประเด็นปัญหาใดของเด็กที่กองบรรณาธิการเห็นควรนำเสนอให้ประชาชนผู้รับสารได้รับทราบ

หน้าที่ของนายประตูข่าวสารโดยทั่วไปนั้น Wilbur Shramm กล่าวว่า นายประตูข่าวสาร เป็นผู้มึลสิทธิในการเปิดเผยหรือปิดบังข่าวสารที่จะส่งผ่านไปยังประชาชน เป็นเสมือนนายทวารของการรับข่าวสารของประชาชน ซึ่งนายประตูเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการที่จะคบบดแต่ง และปล่อย ให้ข่าวสารนั้นผ่านไปถึงผู้รับสารหรือประชาชนทั่วไป การตัดสินใจคัดเลือก และเสนอข่าวสารให้ตรงไปตรงมามากที่สุดและเข้าใจ หรือตระหนักถึงความต้องการของมวลชนผู้รับสาร

ขณะเดียวกันหนังสือพิมพ์ยังแสดงบทบาทของการเป็นผู้กำหนด (Set) ประเด็นปัญหาหรือหัวข้อปัญหาต่างๆให้ประชาชนได้รับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กที่ทำให้ประชาชนวิพากษ์วิจารณ์นั้น เกิดจากการที่สื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดวาระการประชุม (Agenda) ของหัวข้อการประชุมในสังคม ยิ่งเมื่อสื่อมวลชนเลือกเสนอข่าวเกี่ยวกับประเด็นปัญหาเด็กปัญหาใดปัญหาหนึ่งหลายๆ เช่น การเสนอข่าวพ่อหรือพี่ช้่มชินเด็กจำนวนมากหรือถึงเท่าไร จะทำให้ประชาชนผู้รับสารรับรู้หรือตระหนักถึงความร้ายแรงของปัญหานี้มากขึ้นตามลำดับ

ด้วย

ปัจจัยที่มีผลต่อการทำหน้าที่เป็นนายประตู่ข่าวสารและกำหนดวาระข่าวสารของหนังสือพิมพ์นั้น ได้แก่

1.นโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์ ซึ่งทำให้หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมีหลักการคัดเลือกข่าวสารที่แตกต่างกัน White (White:1950) กล่าวไว้ว่า การคัดเลือกข่าวสารขึ้นอยู่กับนโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์นั้นๆ รวมทั้งความคิดเห็นร่วมกันของคณะบรรณาธิการ (Concensus of Editorial Staff) ซึ่งได้แก่ การประชุมโต๊ะข่าวประจำวัน เพื่อกำหนดทิศทางในการนำเสนอข่าว

2.กลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มผู้อ่านของหนังสือพิมพ์นั้นๆ เช่น ถ้าเป็นผู้อ่านระดับล่าง จะมักให้ความสนใจข่าวที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก เช่น อาชญากรรม ซึ่งเป็นข่าวที่อ่านแล้วเข้าใจได้ทันทีไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อนหรือต้องตีความ เนื้อหาข่าวไม่เคร่งเครียด หรือไม่เน้นเรื่องราวที่เป็นสาระมากนัก โดยเฉพาะข่าวที่เกี่ยวกับเด็กนั้น สร้างความสะเทือนใจให้แก่ผู้อ่านได้ง่ายกว่าข่าวการเมือง หรือข่าวเศรษฐกิจ

3.ปัจจัยด้านคุณค่าข่าว(News Values)ซึ่งประกอบด้วย ความสำคัญ (Significance)หมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้างหากหนังสือพิมพ์ไม่รายงานจะส่งผลเสียต่อส่วนรวมได้ และความน่าสนใจ(Interest) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ประชาชนสนใจใคร่รู้อยากติดตาม ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของการรายงานข่าว เพราะข่าวเมื่อขาดความน่าสนใจแล้วคนก็จะไม่อ่าน

4.องค์ประกอบข่าว(News Elements) ซึ่งประกอบด้วย

-ความรวดเร็ว(Immediacy) หมายถึง ความรวดเร็วในการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่ผู้อ่านโดยทันทีทันใด หรือเร็วที่สุดนับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์นั้นๆขึ้นมา

-ความใกล้ชิด(Proximity) หมายถึง เหตุการณ์หรือข่าวที่เกิดขึ้นมีความใกล้ชิดกับผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ทั้งด้านเวลา สถานที่ และความคิด หากเหตุการณ์มีความใกล้ชิดกับผู้อ่านมากข่าวนั้นจะยังมีคุณค่าข่าวสูงด้วยเช่นกัน

-ความเด่น(Prominence) หมายถึง ความเด่นของบุคคล สถานที่ หรือเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นหรือบุคคลในเหตุการณ์ เช่น ช่วงเวลาระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้

แทนราษฎร การปราศรัยหาเสียงของนักการเมืองในช่วงเวลานี้ถือได้ว่ามีความเด่นในช่วงเวลานั้น

-ความผิดปกติ(Unusualness) หมายถึง เรื่องราวที่เกิดขึ้นมาอย่างผิดปกติ วิสัยหรือผิดธรรมชาติ หรือเป็นสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ให้ความสนใจ เรื่องผิดปกติหรือแปลกประหลาดไปจากธรรมดา

-ความสนใจของมนุษย์(Human Interest) องค์ประกอบเรื่องความสนใจของมนุษย์มักจะเกี่ยวข้องกับอารมณ์พื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ อารมณ์รัก เกลียด กลัว เศร้า ตลกขบขัน ฯลฯ ซึ่งเป็นองค์ประกอบข่าวที่มีคุณค่าข่าวสูง เพราะเป็นเรื่องที่ผู้อ่านให้ความสนใจ

-ความขัดแย้ง(Conflict) เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่มนุษย์มักจะทำให้ความสนใจไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้ง การทะเลาะวิวาทระหว่างบุคคล องค์กร สถาบัน ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ย่อมอยากจรรู้เรื่องราวความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนั้น

-ความลึกลับซับซ้อน(Suspense) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว แต่ไม่สามารถสืบคลายหรือค้นหาสาเหตุที่เกิดเหตุการณ์นั้นขึ้นไม่ได้ เช่น ข่าวฆาตกรรม ซึ่งผู้อ่านย่อมต้องการทราบผลการสืบคดีว่าใครคือฆาตกรที่แท้จริง

-ความกระทบกระเทือน(Consequence) หมายถึง เหตุการณ์หรือข่าวที่เกิดขึ้นมาแล้ว ส่งผลกระทบต่อคนจำนวนมาก การส่งผลกระทบต่อคนจำนวนมากนี้จะทำให้มีคุณค่าข่าวมากกว่าเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อคนจำนวนน้อย เช่น อุทกภัย ไฟไหม้

-ความก้าวหน้า(Progress) หมายถึง การค้นพบวิทยาการ ความก้าวหน้าใหม่ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การแพทย์ การสาธารณสุข การศึกษา การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ การพบตัวยารักษาโรคใหม่ๆ สิ่งที่ค้นพบนี้ส่งผลต่อคนจำนวนมาก

-เพศ(Sex) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านดีหรือด้านร้ายที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิง เพศชาย หรือคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ย่อมเป็นที่สนใจของผู้อ่านเสมอ

5. แรกกดดันจากกระแสสังคม เช่น ข้อเรียกร้องจากกลุ่มองค์กรต่างๆ ต่อหนังสือพิมพ์ ไม่ให้เสนอข่าวความรุนแรงรุนแรง ภาพนู้ด ภาพโป๊ ภาพหวาดเสียว เป็นต้น

6. เนื้อที่และระยะเวลาในการปิดต้นฉบับ เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่ต้องทำงานแข่งกับเวลา มีระยะเวลาการปิดต้นฉบับที่ค่อนข้างตายตัว เพราะหากเข้าไปกว่าเวลาที่กำหนดไว้จะตกข่าวหรือทำให้ส่งต้นฉบับหนังสือพิมพ์ขึ้นสู่แท่นพิมพ์ช้า ส่งผลกระทบต่อกระบวนการ

ผลิต ทำให้หนังสือพิมพ์พิมพ์ออกช้า และถึงมือผู้อ่านช้าหรือไม่ทันฉบับอื่น นำความเสียหายต่อธุรกิจหนังสือพิมพ์โดยรวมได้ ความเร่งรีบในการทำงานที่ต้องแข่งกับเวลานี้เอง บางครั้งอาจส่งผลให้หนังสือพิมพ์ขาดความระมัดระวังในการตรวจสอบข่าว และภาพข่าวว่ามีความเหมาะสมที่จะนำเสนอออกไปหรือไม่ ทั้งไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดตามมา ทำให้การนำเสนอข่าวหรือภาพข่าวที่มีความรุนแรงออกสู่สาธารณชน

7. ความมั่วของธุรกิจหนังสือพิมพ์ การนำเสนอข่าวเพื่อให้ธุรกิจหนังสือพิมพ์อยู่รอดได้ ทั้งยังต้องแข่งขันกันระหว่างหนังสือพิมพ์ด้วยกันเองอีกด้วย ข่าวที่ปรากฏจะต้องได้รับความสนใจจากผู้อ่าน หรือเป็นข่าวที่ขายได้ จึงจะทำให้หนังสือพิมพ์อยู่รอด และข่าวที่สามารถเรียกความสนใจจากผู้อ่านได้ก็คือ ข่าวเบา (Soft News) เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ เป็นต้น ในสถานการณ์ข่าวที่มีการแข่งขันซึ่งเป็นสงครามที่ดำเนินอย่างต่อเนื่องหรือเป็นบางช่วงเวลา เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้อ่านและรายได้นั้น อาวุธที่มักใช้ซุ่มคูต่อสู้ก็คือ การรายงานข่าวอาชญากรรมนั่นเอง (Doris Appel Graber, 1980 : 34-36)

แนวคิดเกี่ยวกับการรายงานข่าวเด็ก

แม้ว่าสังคมเริ่มให้ความสนใจเรื่องสิทธิเด็กมากขึ้น แต่เด็กที่ถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ มักจะไม่ได้รับการปกป้องหรือช่วยเหลือจากหนังสือพิมพ์เท่าที่ควร โดยเฉพาะในกรณีที่เด็กถูกละเมิดทางเพศหรือนำไปขายบริการ หนังสือพิมพ์มักนำเสนอข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเด็กอย่างชัดเจน หรือเผยแพร่ภาพโดยมีการปกปิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สำหรับแนวทางการรายงานข่าวเด็กที่เหมาะสมของหนังสือพิมพ์ นักวิชาการและองค์กรเอกชนที่ทำงานด้านเด็ก ได้ให้ข้อเสนอเกี่ยวกับการเสนอข่าวเด็กที่เหมาะสมของหนังสือพิมพ์ดังนี้

ศ. วิทิต มั่นตราภรณ์ ผอ. ศูนย์เอเชียเน็ท คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เดอะเนชั่น : 26 ต.ค..2538) มีข้อเสนอเกี่ยวกับการเสนอข่าวเด็ก สรุปได้ว่า สื่อมวลชนควรเคารพหรือคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลของเด็กอยู่ตลอดเวลา โดยควรหลีกเลี่ยงการตี

พิมพ์ข้อมูลส่วนตัวของเด็กต่อสาธารณะ เช่น ชื่อนามสกุลจริง ที่อยู่ โรงเรียนหรือแหล่งชุมชน ที่ส่งผลกระทบต่อเด็กที่ตกเป็นข่าว โดยเฉพาะในกรณีของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อ สื่อมวลชนไม่ควรเสนอชื่อ นามสกุล ที่อยู่ของเด็ก เพราะเป็นการละเมิดสิทธิเด็ก ทางที่ดีก็คือ ควรตีพิมพ์เป็นนามสมมติ ส่วนภาพถ่ายของเด็กนั้น ควรใช้กรรมวิธีใดๆก็ตามที่ทำให้เห็นภาพเด็กไม่ชัด เช่น คัดแถบสีดำ แต่ทางที่ดีที่สุดคือไม่ควรตีพิมพ์ภาพเด็กที่ตกเป็นข่าว ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น

องค์กรผู้หญิงและเด็ก อาทิ ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก สหทัยมูลนิธิ (มติชน สดสัปดาห์ : 12-18 ต.ค.2538)เสนอว่า หนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอชื่อ ที่อยู่ และแหล่งชุมชนของเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหาย เพื่อเป็นการเคารพสิทธิส่วนบุคคลของเด็กและเป็นคำนึงถึงอนาคตของเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหาย ไม่ควรใช้ทัศนคติส่วนตัวของกองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ตัดสินพิพากษาเด็กที่ตกเป็นข่าว โดยใช้คำที่เป็นการประณาม คำหยาบคาย ต่อเด็กที่ตกเป็นข่าว

รศ.นันทริกา คุ้มไพโรจน์ อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2535) เสนอว่า การเขียนหัวข้อข่าวและการรายงานข่าว ต้องไม่ใช่ภาษาที่หยาบคาย สำหรับการให้รายละเอียดของเนื้อข่าวนั้น อย่าพยายามให้รายละเอียดจนทำให้เห็นภาพพจน์ ซึ่งจะนำไปสู่การเลียนแบบได้

รายงานผลการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “สอนอย่างร่วมสมัย...ให้ใส่ใจสื่อมวลชน” (2534) จัดโดย สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับโครงการส่งเสริมสื่อมวลชนเพื่อเด็ก (กสศ.) มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.) ได้สรุปข้อเสนอแนะจากการสัมมนาเรื่อง “การเสนอข่าว” ของสื่อมวลชนเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวที่อาจจะส่งผลกระทบต่อเด็กที่สื่อมวลชนควรหลีกเลี่ยง คือ การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการข่มขืน ล่อลวง หรือผลกระทบต่างๆต่อผู้หญิงและเด็ก ไม่ควรเสนอภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อ ที่อยู่ หรือรายละเอียดต่างๆที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสีย เนื่องจากจะมีผลกระทบต่อจิตใจและอนาคตของผู้เสียหายโดยตรงทั้งนี้ควรนำเสนอข่าวอย่างเป็นกลาง ไม่ใช่ภาษาที่ไม่เหมาะสมปรุงแต่งข่าว หรือใส่ทัศนคติส่วนตัวจนทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง

ดร.สายสุรีย์ จตุกุล ผู้ตรวจราชการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี(สัมภาษณ์ : 9 เม.ย.2541) กล่าวว่า หนังสือพิมพ์ควรเลิกลง ภาพโป๊ ภาพแสดงความรุนแรง กรณีที่เด็กทำความผิด หนังสือพิมพ์ไม่ควรเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของเด็ก พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ที่อยู่ โรงเรียน ควรระบุเพียงนามสมมติก็เพียงพอ และควรรายงานการบำบัดช่วยเหลือยารักษาเด็กที่ทำความผิดด้วย ส่วนกรณีที่เด็กตกเป็นเหยื่อ หนังสือพิมพ์ควรปกปิดข้อมูลของเด็กที่เสียหายให้มากที่สุด ควรลดลงภาพเด็กที่เสียหาย และควรรายงานบทลงโทษผู้ที่กระทำผิดต่อเด็กด้วย

จากข้อเสนอแนะแนวทางการเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กจากนักวิชาการ องค์การเอกชน ด้านเด็ก ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1.หนังสือพิมพ์ไม่ควรเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของเด็ก ทั้งเด็กที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดหรือประกอบอาชญากรรม และเด็กที่ถูกทำร้ายร่างกายหรือข่มขืน เพราะการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวนี้จะนำไปสู่การรู้จักตัวเด็ก และอาจทำให้เด็กไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของเด็ก

ข้อมูลส่วนตัวของเด็ก ที่จะนำไปสู่การรู้จักตัวเด็กมีทั้งการเปิดเผยข้อมูลของเด็ก โดยตรงหรือข้อมูลของบุคคลที่ใกล้ชิดเด็ก ที่จะเกี่ยวโยงกลับมาถึงตัวเด็ก

-ข้อมูลส่วนตัวโดยตรงของเด็กได้แก่ ชื่อจริง นามสกุลจริง ที่อยู่ โรงเรียนของเด็ก รวมถึงภาพถ่ายของเด็กที่ปรากฏอยู่บนหน้าหนังสือพิมพ์

-ข้อมูลของบุคคลอื่นๆที่จะนำไปสู่การรู้จักตัวเด็ก ได้แก่ ชื่อ นามสกุล อาชีพ สถานที่ทำงานของ พ่อแม่ ญาติพี่น้องของเด็กที่ตกเป็นข่าว

2.หนังสือพิมพ์ควรเสนอเพียงชื่อสมมติของเด็กที่ตกเป็นข่าวที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดหรือถูกทำร้ายร่างกาย หรือถูกข่มขืนเท่านั้น

3.หนังสือพิมพ์ไม่ควรใช้ภาษาหรือคำที่เป็นการพิพากษาผู้ถูกกล่าวหาว่าได้ทำความผิดนั้นไปแล้ว ก่อนที่ศาลจะตัดสิน เช่น คำว่า ไอ้ฆาตกรใจโหด โจรใจบาป แม่ใจร้าย เด็กใจแตก เด็กโหด เป็นต้น

4.ภาพเด็กที่หนังสือพิมพ์จะนำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์ ควรมีการคาดแถบดำบริเวณใบหน้าของเด็กให้มากที่สุด เพื่อเป็นการปกปิดใบหน้าที่แท้จริงของเด็กที่ตกเป็นข่าว

5. ในกรณีที่เด็กถูกทำร้ายจนเสียชีวิต หนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอภาพศพของเด็ก เพราะจะยิ่งเป็นการสร้างความสะเทือนใจให้แก่พ่อแม่ ญาติพี่น้องของเด็กที่เสียชีวิต และเป็นการละเมิดสิทธิส่วนตัวของเด็ก

6. หนังสือพิมพ์ไม่ควรให้ผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็ก หรือผู้ทำร้ายร่างกายเด็ก เป็นผู้ให้สัมภาษณ์

7. ในกรณีที่มีการทำแผนประกอบคดี หนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอเนื้อหาข่าวที่เป็นรายละเอียดวิธีการทำร้ายเด็กอย่างละเอียด โดยเฉพาะข่าวการข่มขืนเด็ก หรือฆ่าข่มขืน เพราะอาจทำให้เกิดการเลียนแบบวิธีการนั้นได้ และไม่ควรรีให้เด็กที่ถูกทำร้ายเป็นผู้เล่าเหตุการณ์ เพราะจะยิ่งสร้างความบอบช้ำในจิตใจให้กับเด็กคนนั้น

8. หนังสือพิมพ์ไม่ควรใช้ภาษาที่ทำให้เกิดความรู้สึกเคียดแค้น เช่น คำว่า นร. ระยำ เด็กโหด เป็นต้น